

Όταν ακούω για «νέες τουρκικές προκλήσεις στο Αιγαίο», προσπαθώ να δω τι είναι το «νέο». Οι παραβάσεις και οι παραβιάσεις είναι γνωστές εδώ και δεκαετίες. Το να μην τις έχουμε θα ήταν πράγματι κάτι νέο. Είναι η πάγια, αναμενόμενη και προβλεπόμενη πολιτική της Τουρκίας.

Τα τουρκικά αεροπλάνα ακολουθούν τις γνωστές τους πορείες, η Ελλάδα επισήμως διαμαρτύρεται και η άλλη πλευρά δηλώνει ότι κινήθηκαν «μέσα στον διεθνή εναέριο χώρο». Δεν υπάρχει τίποτε το νέο, μάλλον βλέπουμε μια βαρετή επανάληψη. Θα μπορούσαμε να πούμε για μια «πάγια και αναμενόμενη κίνηση».

Κάποτε παρατηρούμε αυξομειώσεις σε αυτό το γνωστό σενάριο: π.χ., συχνότερες προκλήσεις. Αλλά και αυτό ξέρουμε γιατί συμβαίνει και πότε θα συμβεί. Όταν η μια πλευρά δώσει ένα «μήνυμα», δήθεν αποφασιστικότητας ή ετοιμότητας ή κάτι τέτοιο - π.χ., μια

επίσκεψη σε ένα ακριτικό νησί, «γκρίζο» για την άλλη πλευρά ή όταν πέφτει ένα στεφάνι επιδεικτικά - τότε η άλλη πλευρά θα απαντήσει με «νέες» προκλήσεις. Κάποτε η Τουρκία θέλει να μας «υπενθυμίσει» ότι κάτι δεν της άρεσε - αυτός είναι ο τρόπος που το εκφράζει!

Αυτό που εγώ παρατηρώ ως νέο είναι ο τρόπος που παρουσιάζονται αυτές οι ειδήσεις στα κανάλια των τηλεοράσεων. Από το 1999 έχω να δω ειδήσεις με φόντο πολεμικά αεροπλάνα και πλοία και με τα ανάλογα ηχητικά εφέ. Ακούω ότι η χώρα είναι έτοιμη για να αμυνθεί, δηλαδή για πόλεμο. Δεν ξέρω αν χαίρομαι ή αν ανησυχώ όταν βλέπω πως οι νέοι μας φαντάροι είναι αποφασισμένοι να πολεμήσουν. Ανεβαίνει η αδρεναλίνη μου όταν ακούω αυτές τις ειδήσεις.

Παρατήρησα και κάτι ακόμη. Η κάθε ένταση στο Αιγαίο δεν παρουσιάζεται στα μίντια της Ελλάδας και της Τουρκίας με τον ίδιο τρόπο. Η πρωτοσέλιδη είδηση στη μια χώρα μπορεί να μην αναφερθεί καθόλου στην άλλη πλευρά. Αυτό με κάνει καχύποπτο. Μήπως, λέω, αυτή η ένταση βοηθά την εκάστοτε κυβέρνηση να αλλάζει την επικαιρότητα όταν έχει εσωτερικά προβλήματα; Είναι παγκοσμίως γνωστό αυτό το φαινόμενο, γιατί να εξαιρούνται αυτές οι δύο χώρες; Οι λεκτικές επιθέσεις του Ερντογάν από την μια είχαν σχέση με τους οκτώ αξιωματικούς που ζήτησαν άσυλο στην Ελλάδα και από την άλλη για να συσπειρώσει τους ψηφοφόρους του πριν το δημοψήφισμα. Αναμενόμενες εξελίξεις με άλλα λόγια. Τι μας μένει να συζητήσουμε αν όχι για τους Τούρκους; Η εσωτερική κατάσταση.

Αυτές είναι πολύ γνωστές τακτικές και πολύ ωφέλιμες για τις κυβερνήσεις. Εγώ προσωπικά δεν ανησυχώ για το Αιγαίο περισσότερο σήμερα από ότι, π.χ., δύο χρόνια πριν. Για την κατάσταση στα ύδατα της Κύπρου όμως μπορεί να έχουμε νέες προκλήσεις. Και σε αυτό το θέμα θα ήθελα να έχω μια πληρέστερη ενημέρωση. Ποια είναι τα πιθανά σενάρια των συμβαλλομένων; Ποιες οι εναλλακτικές κινήσεις;

Ο Ηρακλής Μήλλας είναι διδάκτωρ Πολιτικής Επιστήμης και έχει διδάξει σε διάφορα πανεπιστήμια της Ελλάδας και της Τουρκίας

<http://www.tanea.gr/opinions/all-opinions/article/5440407/oi-nees-toyrkikes-proklhseis/>